



Прича о *либералној демократији* је самопротивречна и у сржи неистинита. Три деценије пропаганде овог појма стоје у у најближој вези са *ИЗВОЗО*  
*м демократије*  
из САД и ЕУ у остале делове света тј. праксама које су неретко значиле  
*насилно интервенисање*  
и  
*хуманитарно бомбардовање*  
. Тако се усталичила  
*демократија силе*  
, као облик власти у којем од идеје демократије није остало практично ништа, јер у изградњи политичке идеологије људских права и неолибералног поретка садржински смисао демократије као  
*владавине народа*  
најозбиљније је нарушен.

Док је у спољнополитичком смислу либерална демократија временом постала означитељ за бруталну силу, из перспективе унутрашњих политика западних земаља ова форма постала је – и не случајно – лишена сваког садржаја. Наиме, *либерални оквир* тзв. демократије био је неопходан у циљу  
*свођења демократије на процедуру и формалност*  
, као што је право гласа на изборима или такмичење привидно различитих политичких опција, које суштински заговарају исти систем.



